

Loutkové divadlo v bílém,
figurky tupé,
omšelé kulisy blednou
a grimasy hnuté.
Chechoty noci je svádí,
k nirváně mozků,
mimika ledově ztuhlá,
obličej z vosku.

Na hranici našich světů,
je slyšet volání,
letí vůně, z černých květů,
tiší srdce k uspání.

Nádherné tóny zvonů slyším bít,
kde teď já mám vzít,
sílu oči otevřít.

Šachová partie frází
a noc tak mladá.
Smetiště myšlenek prázdných,
když opona padá.

Pod vrstvou rezavých skrání,
všechno se boří,
plameny v očích se brání,
tak mocně hoří.

Na hranici našich světů,...
Nádherné tóny zvonů slyším bít,...
Tak vábivé hlasy volají ,,Pojď k nám'',
vzácně mámivé,
jak jen rozhodnout se mám...?

Vzdálené světlo láká projít tmou,
v chladném těle život vzplál,
krouží času spirálou...

Na hranici našich světů,...
Nádherné tóny zvonů slyším bít,...
Tak vábivé hlasy volají ,,Pojď k nám'',...